

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 11S/362/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4013201131
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Vargová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4013201131.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Vargovej a členiek senátu JUDr. Marty Molnárovej a JUDr. Dany Kálnayovej, v právnej veci žalobkyne: P. K., nar. XX. XX. XXXX, G. XXX, zastúpenej advokátom JUDr. Martinom Kanásom, Školská 3, Nitra, proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Špitálska 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 9. septembra 2013 č. UPS/US1/SSVODPPK/BEZ/2013/19091/Rk, takto

rozhodol:

Súd z r u š u j e rozhodnutie žalovaného zo dňa 9. septembra 2013 č. UPS/US1/SSVODPPK/BEZ/2013/19091/Rk podľa § 250j ods. 1, písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobkyni náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou zo dňa 17. 10. 2013 žalobkyňa žiadala, aby súd zrušil rozhodnutie žalovaného zo dňa 09. 09. 2013 č. UPS/US1/SSVODPPK/BEZ/2013/19091/Rk, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, t. j. Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Topoľčany zo dňa 09. 07. 2013 č. TO1/OPPNKŤPAPČ/SOC/2013/1498. Týmto rozhodnutím jej bol odňatý peňažný príspevok na opatrovanie maloletého M. K. v sume 241,14 eur mesačne s účinnosťou od 01. 08. 2012 a jeho výplata bola zastavená od 01. 06. 2013. Dôvodom takéhoto rozhodnutia bolo tvrdenie správneho orgánu, že nezabezpečovala každodennú pomoc svojmu maloletému synovi pri úkonoch sebaobsluhy, pri úkonoch starostlivosti o domácnosť a pri realizovaní sociálnych aktivít z dôvodu, že s bývalým manželom majú dieťa zverené súdom do striedavej starostlivosti. Žalobkyňa tvrdila, že v prípade, ak je dieťa polovicu mesiaca u otca, nemal jej byť odňatý celý príspevok, ale jeho suma mala byť znížená o polovicu, pretože 15 dní v mesiaci sa naďalej stará o syna a prislúcha jej teda polovica príspevku. Žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že peňažné príspevky na kompenzáciu sú zamerané na zmiernenie alebo prekonanie sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia a neposkytujú sa na zabezpečenie základných životných podmienok fyzickej osoby, t. j. na zabezpečenie jej hmotnej núdze. Toto tvrdenie správneho orgánu sa však nezakladá na pravde, pretože príspevok používala a potrebuje ho na kompenzáciu nákladov a na zmiernenie sociálnych dôsledkov zdravotného stavu jej syna. Žalobou napadnuté rozhodnutie považuje za nepreskúmateľné, zmätočné a nesprávne a je toho názoru, že spĺňa podmienky na priznanie príspevku na opatrovanie pre maloletého syna M. K..

Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 12. 11. 2013 k žalobe uviedol, že žalobkyni bol na základe právoplatného rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Topoľčany zo dňa 25. 07. 2012 poskytovaný peňažný príspevok na opatrovanie maloletého syna M. K.. Z rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 18. 07. 2012 č. k. 9P/117/2012-36 vyplynulo, že súd zveril maloletého do striedavej starostlivosti obidvoch rodičov, pričom otec maloletého bude vykonávať osobnú starostlivosť

o maloletého od 1. do 15. dňa každého kalendárneho mesiaca a matka, teda žalobkyňa bude osobnú starostlivosť vykonávať od 16. do posledného dňa každého mesiaca. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 30. 07. 2012.

Podľa komplexného posudku Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Topoľčany zo dňa 19. 12. 2011 zdravotné postihnutie maloletého M. je zaradené do V. stupňa odkázanosti na pomoc inej fyzickej osoby, čo znamená, že priemerný rozsah odkázanosti na pomoc inej fyzickej osoby je 8 až 12 hodín denne. Vzhľadom na striedavú starostlivosť o maloletého zo strany obidvoch rodičov žalovaný ako odvolací správny orgán konštatoval, že žalobkyňa od 01. 08. 2012 nezabezpečovala pomoc fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím, teda svojmu maloletému synovi tak, aby mal za jej pomoci a každodenne počas dňa zabezpečené základné a nevyhnutné životné úkony v oblasti sebaobsluhy. Účelom opatrovania je zabezpečiť každodenne pomoc fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím pri úkonoch sebaobsluhy, starostlivosti o domácnosť a pri realizovaní sociálnych aktivít s cieľom zotrvať v prirodzenom domácom prostredí a tieto úkony zo strany žalobkyne neboli vykonávané od 01. 08. 2012 každodenne. Žalovaný pri rozhodovaní vychádzal zo skutočnosti, že žalobkyňa s poukazom na ust. § 39 ods. 2 zák. č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov nespĺňa podmienky pre poskytovanie tohto príspevku, a preto jej správny orgán prvého stupňa rozhodnutím zo dňa 09. 07. 2013 príspevok na opatrovanie osoby s ťažkým zdravotným postihnutím odňal.

Peňažné príspevky na kompenzáciu sú zamerané na zmiernenie alebo prekonanie sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia a neposkytujú sa na zabezpečenie základných životných podmienok fyzickej osoby, t. j. na zabezpečenie jej hmotnej núdze. Podmienky poskytnutia peňažného príspevku sa neviažu iba na samotné ťažké zdravotné postihnutie opatrovanej fyzickej osoby a jej odkázanosť na predmetnú formu kompenzácie, ale je potrebné brať zreteľ i na ďalšie zákonom stanovené kritériá pre poskytovanie peňažného príspevku. Žalobkyňa vzhľadom na striedavú starostlivosť o maloletého M. zo strany oboch rodičov preukázateľne od 01. 08. 2012 nezabezpečovala svojmu maloletému synovi každodenne pomoc pri úkonoch sebaobsluhy a pri ďalších úkonoch, ktoré vyplývajú zo zákona, vrátane realizovania sociálnych aktivít s cieľom zotrvať v domácom prostredí a v rozsahu, na ktorý je maloletý odkázaný. Pri prešetrovaní veci zo strany prvostupňového správneho orgánu bolo zistené, že maloletý M. sa nachádzal u svojho otca E. K.. Žalovaný navrhol, aby súd žalobu zamietol a napadnuté rozhodnutie žalovaného zo dňa 09. 09. 2013 ponechal v platnosti.

Krajský súd v Nitre ako súd vecne a miestne príslušný (§ 246 ods. 1, 246a ods. 1 OSP) na konanie v predmetnej veci, preskúmal rozhodnutie žalovaného ako i postup, ktorý predchádzal jeho vydaniu v rozsahu dôvodov žaloby (§ 249 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, nakoľko rozhodnutie žalovaného zo dňa 09. 09. 2013 vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, a preto ho podľa 250j ods. 2 písm. a/ OSP zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie, pričom takto rozhodol pomerom hlasov 3:0, a to s poukazom na ust. § 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Zo spisového materiálu žalovaného (súčasťou ktorého je i spis prvostupňového právneho orgánu) vyplýva, že dňa 26. 10. 2009 bola správne orgánu prvého stupňa, t. j. Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Topoľčany doručená žiadosť žalobkyne o poskytnutie peňažného príspevku na opatrovanie fyzickej osoby, a to maloletého syna M. K.. Následne bol dňa 18. 12. 2009 vypracovaný komplexný posudok, v ktorom posudkový lekár určil mieru funkčnej poruchy u maloletého M. K. na 50 %, a to podľa kapitoly IV., položka 1, písm. c/ prílohy č. 3 k zák. č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, t. j. poruchy psychického vývoja detí (poruchy hyperkinetické, poruchy správania atď.), pervazívne vývinové poruchy (autizmus) - ťažká porucha, na základe čoho sa maloletý považuje za osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, z ktorého mu vyplývajú sociálne dôsledky v oblasti sebaobsluhy, a to V. stupeň odkázanosti, čo je kompenzovateľné peňažným príspevkom na opatrovanie. Dňa 13. 01. 2010 správny orgán prvého stupňa vydal rozhodnutie č. A/2009/18667/1, ktorým žalobkyňu priznal peňažný príspevok na opatrovanie fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorou je maloletý M. K., a to od 01. 01. 2010. Podľa komplexného posudku zo dňa 19. 12. 2011 bola miera funkčnej poruchy u opatrovanej osoby určená na 60 %, a to podľa kapitoly IV., položka 3, písm. b/ prílohy č. 3 k vyššie citovanému zákonu, t. j. mentálna retardácia (stredná). V ďalších obdobiach bol tento peňažný príspevok poberaný žalobkyňou zvyšovaný, naposledy rozhodnutím zo

dňa 25. 07. 2012 na sumu 241,14 eur od 01. 07. 2012. Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 22. 12. 2011 č. k. 7P/75/2011-26 bolo manželstvo žalobkyne rozvedené a maloleté deti E. a M. boli zverené do jej osobnej starostlivosti. Okresný súd Topoľčany rozsudkom zo dňa 18. 07. 2012 č. k. 9P/117/2012-36 (ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30. 07. 2012) vyššie uvedený rozsudok zmenil tak, že maloletého M. zveril do striedavej osobnej starostlivosti oboch jeho rodičov s tým, že otec maloletého bude vykonávať osobnú starostlivosť o maloletého M. od 1. do 15. dňa každého kalendárneho mesiaca a matka maloletého, teda žalobkyňa od 16. dňa do posledného dňa každého kalendárneho mesiaca. Túto skutočnosť zistil správny orgán prvého stupňa pri preverovaní trvania podmienok na poskytovanie peňažného príspevku a dňa 09. 07. 2013 vykonal šetrenie v domácnosti otca maloletého M., ktorý sa v tom čase nachádzal u otca. Následne správny orgán prvého stupňa vydal dňa 09. 07. 2013 rozhodnutie, ktorým žalobkyni podľa ust. § 40 ods. 1 a ust. § 45 ods. 1 vyššie citovaného zákona spätne s účinnosťou od 01. 08. 2012 odňal peňažný príspevok na opatrovanie a jeho výplatu od 01. 06. 2013 zastavil z dôvodu, že žalobkyňa nezabezpečuje každodennú pomoc svojmu maloletému synovi pri úkonoch sebaobsluhy, starostlivosti o domácnosť a pri realizovaní sociálnych aktivít s cieľom zotrvať v prirodzenom domácom prostredí. Na základe odvolania žalobkyne proti tomuto rozhodnutiu vo veci rozhodoval žalovaný, ktorý rozhodnutím zo dňa 09. 09. 2013 podané odvolanie zamietol a napadnuté rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa zo dňa 09. 07. 2013 potvrdil ako vecne správne.

Úlohou súdu bolo preskúmať zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného zo dňa 09. 09. 2013 a posúdiť, či tento pri rozhodovaní o odvolaní žalobkyne zo dňa 31. 07. 2013 postupoval v súlade so zákonom, keď rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zo dňa 09. 07. 2013 potvrdil z dôvodov uvedených v odôvodnení žalobou napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 14 ods. 4 zák. č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na opatrovanie, ak stupeň jej odkázanosti na pomoc inej fyzickej osoby je V alebo VI podľa osobitného predpisu.

Podľa § 39 ods. 1, 2 vyššie citovaného zákona, opatrovanie na účely tohto zákona je pomoc fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá je odkázaná na opatrovanie podľa § 14 ods. 4, ak tento zákon neustanovuje inak.

Účelom opatrovania je zabezpečiť každodenne pomoc fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím pri úkonoch sebaobsluhy, pri úkonoch starostlivosti o domácnosť a pri realizovaní sociálnych aktivít s cieľom zotrvať v prirodzenom domácom prostredí.

Podľa § 40 ods. 1, 3 veta prvá, ods. 5, 16 vyššie citovaného zákona, ak fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá dovŕšila šesť rokov veku a je podľa komplexného posudku vypracovaného podľa § 15 ods. 1 odkázaná na opatrovanie, opatruje fyzická osoba uvedená v odsekoch 3 a 4, možno fyzickej osobe, ktorá opatruje, poskytnúť peňažný príspevok na opatrovanie.

Fyzickou osobou na účely poskytovania peňažného príspevku na opatrovanie je manžel, manželka, rodič alebo fyzická osoba, ktorá prevzala dieťa do starostlivosti nahrádzajúcej starostlivosť rodičov na základe rozhodnutia súdu, alebo fyzická osoba, ktorú súd ustanovil za opatrovníka fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, dieťa, starý rodič, vnuk, vnučka, súrodenec, nevesta, zať, svokor, svokra, švagar, švagriná, neter, synovec.

Peňažný príspevok na opatrovanie možno poskytnúť len jednej fyzickej osobe uvedenej v odsekoch 3 a 4, ktorá opatruje fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím.

Peňažný príspevok na opatrovanie možno poskytnúť iba za dni, počas ktorých fyzická osoba vykonávala opatrovanie, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 45 ods. 1, 3 vyššie citovaného zákona, opakovaný peňažný príspevok na kompenzáciu sa odníme a jeho výplata sa zastaví, ak sa zistí, že sa poskytol neprávom alebo jeho poskytovanie prestalo plniť svoj účel.

Opakovaný peňažný príspevok na kompenzáciu sa odníme, jeho výplata sa zastaví alebo jeho výška sa zvýši alebo zníži, ak sa menia skutočnosti rozhodujúce na trvanie nároku na opakovaný peňažný príspevok na kompenzáciu alebo na jeho výplatu. Ak sa menia rozhodujúce skutočnosti v priebehu kalendárneho mesiaca a za časť mesiaca patrí opakovaný peňažný príspevok na kompenzáciu vo vyššej výške, vypláť sa opakovaný peňažný príspevok na kompenzáciu vo vyššej výške za celý kalendárny mesiac.

Podľa § 49 ods. 10, 12 zák. č. 448/2008 Z. z. o sociálnych službách a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, odkázanosť fyzickej osoby na pomoc inej fyzickej osoby na účely poskytnutia sociálnej služby sa posudzuje podľa prílohy č. 3. Pri posudzovaní odkázanosti fyzickej osoby na pomoc inej fyzickej osoby sa dosiahnuté body podľa prílohy č. 3 písm. A v prvom bode až dvanástom bode sčítajú. Stupeň odkázanosti fyzickej osoby na pomoc inej fyzickej osoby a priemerný rozsah odkázanosti fyzickej osoby na pomoc inej fyzickej osoby v hodinách sa určí na základe celkového počtu bodov.

Ak fyzická osoba pri posudzovaní odkázanosti fyzickej osoby na pomoc inej fyzickej osoby podľa prílohy č. 3 písm. A dvanásteho bodu dosiahne 0 bodov, jej stupeň odkázanosti je VI a na body dosiahnuté podľa prílohy č. 3 písm. A prvého bodu až jedenásteho bodu sa neprihliada.

Z ust. § 39 ods. 1 a 2 zák. č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov vyplýva, že základným predpokladom na priznanie peňažného príspevku na opatrovanie je odkázanosť občana s ťažkým zdravotným postihnutím na každodennú pomoc pri úkonoch sebaobsluhy, pri úkonoch starostlivosti o domácnosť a pri realizovaní sociálnych aktivít s cieľom zotrvať v prirodzenom domácom prostredí v prípade, ak stupeň jeho odkázanosti na pomoc inej fyzickej osoby je V alebo VI podľa osobitného predpisu, t. j. zák. č. 448/2008 Z. z. o sociálnych službách a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov. Predmetom súdneho konania v tejto veci bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 09. 09. 2013, ktorým žalovaný ako odvolací správny orgán potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zo dňa 09. 07. 2013 vydané podľa ust. § 40 ods. 1 a ust. § 45 ods. 1 zák. č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Týmto rozhodnutím správny orgán prvého stupňa odňal žalobkyni poskytovaný peňažný príspevok na opatrovanie ťažko zdravotne postihnutého maloletého syna M. a zastavil jeho výplatu, a to z dôvodu, že príspevok sa poskytoval neprávom, resp. že jeho poskytovanie prestalo plniť svoj účel.

Z predloženého administratívneho spisu žalovaného (súčasťou ktorého je i spis prvostupňového správneho orgánu) mal súd za preukázané, že maloletý syn žalobkyne M. je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím a bol zaradený do V. stupňa odkázanosti, čomu zodpovedá priemerný rozsah odkázanosti na opatrovanie 8 až 12 hodín denne, resp. 240 až 360 hodín za mesiac a sociálne dôsledky postihnutia bolo navrhnuté kompenzovať peňažným príspevkom na opatrovanie. Na základe tohto posúdenia zdravotného stavu správny orgán priznal žalobkyni peňažný príspevok na opatrovanie jej ťažko zdravotne postihnutého syna M. od 01. 01. 2010. Počas poberania tohto príspevku bolo manželstvo rodičov maloletého rozvedené a následne podľa súdom schválenej rodičovskej dohody zo dňa 18. 07. 2012 bol maloletý zverený do striedavej starostlivosti oboch rodičov, čo je v súlade so zák. č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov účinnom od 01. 07. 2010. Maloletý má teda plné právo na to, aby sa na starostlivosti o neho podieľali obaja jeho rodičia, ktorí sa dohodli na striedavej starostlivosti o neho tak, že od 1. do 15. dňa príslušného mesiaca vykonáva osobnú starostlivosť jeho otec a od 16. dňa do posledného dňa v príslušnom mesiaci vykonáva osobnú starostlivosť jeho matka, teda žalobkyňa, čo nebolo spochybnené. Takáto forma starostlivosti rodičov o ťažko zdravotne postihnutého maloletého syna nemôže byť podľa názoru súdu dôvodom na konštatovanie, že peňažný príspevok sa poskytoval neprávom, resp. že pominuli dôvody pre jeho ďalšie poskytovanie.

Je potrebné poukázať i na tú skutočnosť, že striedavá starostlivosť bola do nášho právneho poriadku (zák. č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov) zavedená od 01. 07. 2010, teda v čase, keď sa už žalobkyni od 01. 01. 2010 peňažný príspevok na opatrovanie jej ťažko zdravotne postihnutého maloletého syna poskytoval, a to podľa zák. č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, pričom o dôvodnosti jeho priznania a poskytovania v tom čase neboli žiadne pochybnosti. Z obsahu predloženého administratívneho spisu však nie je zrejmé, na základe čoho správne orgány vyvodili záver, že peňažný príspevok na opatrovanie maloletého M. sa žalobkyni poskytoval neprávom, resp. že jeho poskytovanie prestalo plniť svoj účel. Dokazovanie, ktoré správny orgán prvého stupňa vykonal, a to pri nezmenenom zdravotnom stave maloletého M., podľa názoru súdu nedáva dôvod na toto konštatovanie.

V priebehu správneho konania nebolo sporné a nespochybnili to ani správne orgány, že žalobkyňa v čase, keď má maloletého syna v osobnej starostlivosti (t. j. od 16. dňa do posledného dňa príslušného mesiaca) sa o neho riadne stará a opatrovanie mu poskytuje v zákonom stanovenom rozsahu. Na túto situáciu podľa názoru súdu zákonodarca pamätal v ust. § 40 ods. 15 vyššie citovaného zákona, z ktorého vyplýva, že peňažný príspevok možno poskytnúť iba za tie dni, počas ktorých sa opatrovanie vykonáva, pokiaľ nie je ustanovené inak. Zverenie maloletého ťažko zdravotne postihnutého M. do striedavej starostlivosti oboch rodičov nemôže byť v rozpore s účelom a rozsahom jeho opatrovania a nemôže brániť tomu, aby žalobkyňa tento príspevok poberala počas dní, keď mu opatrovanie skutočne poskytuje a teda reálne ho vykonáva.

Súd je toho názoru, že správny orgán prvého stupňa postupoval formálne, keď po zistení, že maloletý M. je zverený do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, vyvodil bez ďalšieho dokazovania záver, že peňažný príspevok na opatrovanie sa poskytoval neprávom, resp. že jeho poskytovanie prestalo plniť svoj účel (ust. § 45 ods. 1 vyššie citovaného zákona). Na takéto konštatovanie podľa názoru súdu nebol daný dôvod, resp. správny orgán tento dôvod nepreukázal, nakoľko samotné zverenie zdravotne ťažko postihnutej osoby - maloletého dieťaťa odkázaného na opatrovanie do striedavej starostlivosti jeho rodičov, nemôže byť bez ďalšieho dôvodom na odňatie tohto príspevku jeho matke, ktorá sa počas doby, kedy je maloletý v jej starostlivosti o neho riadne stará a poskytuje mu potrebnú pomoc. Toto pochybenie správneho orgánu prvého stupňa neodstránil ani žalovaný v odvolacom správnom konaní, ktorého povinnosťou bolo odvolaním napadnuté rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu preskúmať v celom rozsahu (výrok rozhodnutia, ako i jeho odôvodnenie, vrátane konania, ktoré mu predchádzalo), prípadne konanie doplniť a zistené vady odstrániť. Z dikcie ustanovenia § 59 od s. 1, 2 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov je zrejme, že žalovaný ako odvolací orgán má rozsiahle oprávnenia nielen čo do rozsahu prieskumnej činnosti, ale aj vo vzťahu k spôsobu rozhodnutia o odvolaní. Odvolanie podľa vyššie citovaného zákona, ktorý sa vzťahuje i na konanie v predmetnej veci, je vybudované na apelačnom princípe a druhostupňový správny orgán je zásadne oprávnený rozhodnúť vo veci, pričom nie je v žiadnom smere viazaný závermi prvostupňového správneho orgánu a ani dôvodmi uvedenými v odvolaní. Jediným limitujúcim faktorom je vylúčenie možnosti rozhodovať v rámci odvolania o veci, ktorá nebola predmetom rozhodovania na prvostupňovom orgáne. Odvolací orgán nepreskúma iba zákonnosť rozhodnutia, ale i jeho správnosť. Zákon mu ukladá povinnosť zrušiť, resp. zmeniť každé nezákonné rozhodnutie, a to aj mimo rámca dôvodov odvolania. Žalovaný ako odvolací správny orgán pochybil, keď rozhodnutím zo dňa 09. 09. 2013 potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zo dňa 09. 07. 2013 a odvolanie žalobkyne zamietol, pričom sa plne stotožnil s dôvodmi i právnym názorom správneho orgánu prvého stupňa. Takýto postup je však možný len v prípade, ak odvolací orgán nezistí také nedostatky, pre ktoré by bolo treba považovať prvostupňové rozhodnutie za nezákonné, resp. nesprávne. Podľa názoru súdu sa však o tento prípad nejedná a rozhodnutie žalovaného (rovnako ako prvostupňového správneho orgánu) vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Z vyššie uvedených dôvodov bolo potrebné žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného zo dňa 09. 09. 2013 zrušiť podľa ust. § 250j ods. 2, písm. a/ OSP a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní bude povinnosťou žalovaného, ktorý je viazaný právnym názorom súdu (§ 250j ods. 7 OSP), opätovne rozhodnúť o odvolaní žalobkyne proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa zo dňa 09. 07. 2013, pričom má v odvolacom konaní rozsiahle oprávnenia vyplývajúce z ust. § 59 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov. V prípade, ak je to vhodnejšie z dôvodov rýchlosti alebo hospodárnosti, žalovaný môže rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zo dňa 09. 07. 2013 zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, pričom i správny orgán prvého stupňa bude viazaný právnym názorom žalovaného. Viazanosť právnym názorom je právnou povinnosťou správneho orgánu a znamená, že správny orgán je v ďalšom konaní v podstate viazaný názorom súdu na právne a skutkové odôvodnenie nového rozhodnutia a táto viazanosť sa vzťahuje aj na postup správneho orgánu pri ďalšom konaní.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že úspešnej žalobkyni nepriznal náhradu trov konania, nakoľko jej právny zástupca prítomný na pojednávaní uviedol, že trovy konania si neuplatňuje.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Nitre, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP).